

STARPBRĪDIS

Cēsu internātpamatskolas - attīstības centra avīze 2019.gada aprīlis, maijs Nr. 4 (40)

Es vēl atceros, kā mēs visi tikāmies rudenī, kad visapkārt, virpulī griezdamās, krita krāsainās lapas. Es atceros pirmo sniegu un to, cik ilgi tas kavējās pie mums. Tuvojoties pavasarim un siltajam laikam, daba pa brītiņam mūs pārsteidza ar kādu sniegpārslu deju. Un pavasaris. Bagāts ar ābelziedu krāšņo lietu, svaigajām koku lapām, kuras, lietum līstot, atgādina lietus mežus.

Gads paskrējis vēja spārniem. Kopā esam pavadījuši deviņus mācību mēnešus, kuros izdevies padarīt daudz svarīgu, interesantu un aizraujošu lietu. Manuprāt, šogad mēs vasaru esam godam nopelnījuši.

Es novēlu jums izbaudīt katru vasaras dienu un, protams, atpūsties! Lai jums saulaina un piedzīvojumiem bagāta vasara!

Uz tikšanos rudenī!

Skolēnu pašpārvaldes prezidente Arita Mize

AKTUALITĀTES

Skolēnu vārdā vēlamies pateikt paldies skolotājai Kristai par skaistajiem un mākslinieciskajiem hennas zīmējumiem. Nevienam netiek atraidīts, katram tiek dāvāts ļoti jauks un unikāls dabiskais tetovējums, lai vasaras sagādāšana būtu raibāka.

23. maijā čaklākie palīgi ar savām skolotājām svinēja dārza atklāšanas svētkus. Katrai klasei iepriekš tika izveidota sava dobīte, kurā sasēt un sastādīt, ko pašiem tik. Skolotājas atklāja savus dārznieka talantus. Īpašs paldies skolotājām Sarmītei K., Aigai, Innai, Judītei, Ingridai un pirmsskolas skolotājām Antrai, Dacei, Inesei, Lienei, Dinai, Sarmītei, Zigrīdai, Astrīdai, Ellai, Irēnai un Ivetai, kas iedvesmoja bērnus tā, ka visiem iepatikās piedalīties dārza darbos. Liels paldies arī sk. S. Gaiķei un S. Verpelei par sēkliņām. Mīļš paldies vecākiem par atbalstu! Paldies arī skolas direktora vietniekam saimnieciskajā darbā Valdim par atbalstu teritorijas ierādīšanā un apstrādes organizēšanā! Pasākuma ieejas biļetes bija aprocītes – taurenīši, bitītes, ziediņi, zirnekļi, kaķīši – tie, kas ciemojas dārzā. Visi sadalījāmies piecās grupās un devāmies iestādīt katrs savu ābelīti, bumbieri vai pīlādzi. Kad darbs bija paveikts, katra komanda nodziedāja savu dziesmiņu, lai kociņš augtu ātrāk,

būtu stiprāks un raženāks. Tālāk devāmies uz dārzu, apskatīties savas dobes, bet dārzs bija aizslēgts! Šķūnītī, kurā glabājam darbarīkus, kāds bija noslēpis daudzas atslēgas. Komandu uzdevums bija atrast īsto atslēgu. Nebija ilgi jāgaida un atslēga tika atrasta - paldies Ričardam Jackovskim par acīgumu. Iekļuvuši dārzā, pamanījām, ka ābeles zied, taču vienai ābelei jau nogatavojušies āboli. Tas liecina par to, ka mūsu skolas dārzs ir patiešām īpašs. Kā zinām, dārza darbos ir nepieciešams arī liels spēks. To pārbaudījām virves vilkšanas sacensībās. Noslēgumā cienājāmies ar ceptām desiņām un ledus tēju, bet kā īpašu pārsteigumu - cienājāmies ar pašgatavotiem olu groziņiem, dzērveņu-ķiršu rolbiskvītu un pīlādžkūku.

Liels paldies čaklajiem pavāriem – Naurim Aleksejevam, Vanesai Eltermanei, Alīnai Ignatjevai, Unai Valcei, Dāvim Jekumam. Labam noskaņojumam DJ'a lomu bija uzņēmis Linards Megris – paldies par to! Tiksimies ražas novākšanas svētkos!

10.maijā mūsu skolā svinēja Mātes dienu. Lai iepriecinātu savas māmiņas un omītes svētkos, bijām sagatavojuši dziesmas, dejas, sirsnīgus dzejoļus un iespaidīgu akrobātikas priekšnesumu. Sirsnīgā gaisotnē pavadījām kopā būšanas

mirkļus. Pēc koncerta varēja aplūkot bērnu veikumu pulciņos

Ceturtdien, **23.maijā** 3.b klases skolēni piedalījās Āra izglītības dienā.Skolēniem ļoti patīk pētīt dabu un darboties svaigā gaisā Aicinām arī citas skolas mācību gada noslēgumā pēc iespējas vairāk izmantot apkārtējās vides daudzveidīgos resursus! Tas ir ne tikai veselīgi, bet arī ļoti aizraujoši, radoši un palīdz skolēniem attīstīt visdažādākās prasmes.

Šogad pavasaris iegādājies ļoti silts, tāpēc 4.a klases skolēni mājturības stundu pavadīja skolas dārzā. Sākumā skolēni izvēlējās darbarīkus (kapļus, grābekļus, lāpstu). Izveidojot dobes, tika sasēti zirņi, gurķi, burkāni, sastādīti mazie sīpoliņi. Dārzu kārtīgi salaistījām un priecājāmies par paveikto.

Pirmsskolas grupu bērni vēlējās savus vecākus un vecvecākus iepriecināt ar pašu gatavotu cienastu. Tāpēc **8.maija** pēcpusdienā viesojāmies pie skolotājas Kristas Apinītes, lai kopīgiem spēkiem tiktu pie smaržīgiem, garšīgiem kūksniņiem.

9.maijā pirmsskolas saime kopā ar saviem mīļajiem dziedāja, spēlēja teātri un muzicēja svētku koncertā.

4. maijā, visai ģimenei pulcējoties pie svētku galda, atzīmējām Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienu. Cēsu kauju simtgadi pieminot, 8. maijā pirmsskolas grupu „Mārites” un „Sprīdīši” bērni un skolotājas viesojās pie Zemessardzes 27. kājnieku bataljona zemessargiem. Majors R. Bāliņš un kapteinis T. Skuja iepazīstināja ar karavīram svarīgu ekipējumu, ko varējām apskatīt un pielaikot, aplūkojām arī tehniku, kādu izmanto karavīri. Karavīram jābūt drosmīgam, jārūpējas ne tikai par savām lietām, bet arī par biedriem - to bērni pieminēja, pārrunājot redzēto.

8. maijā sākām sēt un stādīt Skolas dārzā. Paldies par vecāku, skolēnu un skolotāju atsaucību, sagatavojoties un piedaloties pirmajā dārza darbu dienā! Stādījām kartupeļus 18 vagas, sējām bietes 2 vagas un burkānus 1 vagu. Palīgu bija daudz, tādēļ darbs gāja raiti. Paldies par atbalstu! Vēl ir sagatavotas dobes 2 x 3 metri katrai klasei, pirmsskolas grupiņām un skolotājiem. Tās atrodas no siltumnīcas uz skolas pusi. Tādēļ vecāki tiek aicināt dot saviem bērniem stādus un sēklas, lai dārzs kļūtu košs, pamanāms un rudens pusē pārsteigtu mūs visus, bet visvairāk jau tos, kas būs piedalījušies, jo raža pienāksies katram sava izaudzētā!

Visi laipni aicināti pievienoties Skolas dārza veidošanā! Cerot uz sadarbību, būsiem mīļi gaidīti Skolas dārza atklāšanas piknikā 23.05. plkst. 17.00 skolas pagalmā! Zināšanas mēs varam iegūt dažādi, bet vislabāk- darot! Visu rudeni un ziemu zināšanas esam smēlušies grāmatās un veidojot prezentācijas par dažādām tēmām, bet nu pienācis laiks tās izmantot - darot!

Šī gada 17.aprīļa pēcpusdienā notika 1.-4. klašu “Vecāku skoliņas” kārtējā, noslēdzošā nodarbība, kuru organizēja 4.

klases skolotājas Jolanta, Aiga un Ingrīda. Šoreiz tēma bija Lieldienas. Vecāki kopā ar saviem bērniem veidoja dekorus svētku galdam, gatavoja pildītas Lieldienu oliņas. Cimos ieradās īstais Lieldienu zaķis ar paša krāsotām olām. Viņš kopā ar bērniem un vecākiem gāja rotaļās un piedalījās olu ripināšanas sacensībās. Svētku noskaņā visi kopā cienājās un veica uzdevumus par Lieldienu ticējumiem un jauki sarunājās. Paldies visām mammām, vecmāmiņām un brāļiem par bērnu atbalstīšanu!

Šī gada aprīlī sākās radošo darbnīcu pēcpusdienas Informācijas centrā un Bibliotēkā.No 16.00 līdz 18.00 skolēniem ir iespēja radoši izpausties, veidojot dažādus dekorus sev un citiem. Šoreiz tās ir naglu glezniņas, vērptas ar diegiem. Bērni cītīgi strādā un radoši darbojas, veidojot savus īpašos mākslas darbus. Ļoti iepriecina skolēnu pacietība un rūpīgums, veicot šos sarežģītus un grūtus darbiņus. Liels paldies ikvienam, kas mūs visus pārsteidz ar degsmi piedalīties radošā darbībā un jauki pavadīt laiku kopīgās sarunās.

2019. gada 11. aprīlī pulcējāmies Pasākumu zālē, lai vērotu mūsu skolas Talantus. 13:30 mūs ar saviem talantiem pārsteidza 1-4.klašu skolēni, bet 16:30 5-9.klašu skolēni.Skolēni bija ļoti gatavojušies šim pasākumam, zālē valdīja jautra atmosfēra. Pasākuma noslēgumā notika Talantu apbalvošana. Apbalvoja gan pasākuma dalībniekus, gan tos Talantus, kuri piedalījās „Jautrajās stafetēs” un veiklās datorrakstīšanas sacensībās.

Mums katram ir kāds talants – zīmēt, dziedāt, dejot, vingrot vai darīt jebko citu. Katra lieta, kas mums padodas, varbūt ir īsts talants. Bet talants ir arī jāattīsta. Tas nav tā vienkārši “hop”, un man viss izdodas. Daudzus no talantiem, kas piemīt mūsu skolēniem, nav iespējams parādīt uz skatuves.Šie talanti darbojas aizskatuvē. Novēlu, lai katrs no mums atrod savu talantu, attīsta to un kāpj augstāk panākumu kalnā. Paldies!

Cēsu internātpamatskolas - attīstības centra skolēnu pašpārvaldes prezidente Arita Miece

10.aprīlī pirmsskolas grupas „Sprīdīši” bērni devās mācību ekskursijā uz zivju audzētavu „Brasla”. Tur zivju audzētāja Sandra Brūdere, mūsu Annikas un Fēliksa omīte, pastāstīja par zivju audzēšanu, barošanas īpatnībām. Uzzinājām, ka ūdens temperatūra un zivju mazuļu vecums ietekmē barošanas režīmu. Zivju audzētavā audzētie zivju mazuļi maijā tiek ielaisti Gaujā. Redzējām lašu, taimiņu mazuļus, mazas un milzīgas stores, varavīksnes foreles, nēģus.

Datorprasmes mūsdienās ir būtiskas ikvienam, strādājot darba vietā vai esot mājās. Izcilas un labas datorlietotāja prasmes nepieciešamas gandrīz ikvienā mūsdienīgā profesijā, tādēļ svarīgi tās apgūt, nostiprināt un papildināt skolas laikā.

4. aprīlī norisinājās “Veiklās datorrakstīšanas” konkurss, kurā skolēni centās iejusties datora operatora lomā. Konkursā piedalījās trīspadsmit 5-9. klašu skolēni. Uzdevums bija ātri un precīzi ievadīt datus datorā. Pārsteigumu dalībniekiem sagādāja “aklās” rakstīšanas uzdevums, kuru skolēni veica ar aizsietām acīm. Tas dalībniekos raisīja dažādas emocijas, taču dalībnieki lieliski

tika galā ar šo uzdevumu. Apkopojot rezultātus, konkursa uzvarētāji 5-6. klašu grupā ir Jānis Logins, Una Valce un Alīna Ignatjeva, 7.-9. klašu grupā Elvīra Popoviča, Aleksandra Ovčiņņikova un Agnese Lauva. Konkurss skolēnos radīja vēlmi attīstīt 10 pirkstu rakstīšanas un "aklās" rakstīšanas metodes. Ceram uz atsaucību piedalīties konkursā arī nākamajā gadā!

2.aprīlī Starptautiskajā bērnu grāmatu dienā skolas bibliotēkā 43 pirmās līdz sestās klases skolēni piedalījās konkursā "Mans mīļākais bērnu grāmatu varonis". Skolēni zīmēja, krāsoja, nozīmēja no grāmatām un attēliem internetā. Visvairāk pārsteidza un iepriecināja rūpīgi un radoši darbi: 1. klasē skolēnu - Daniela, Ramona, Markusa D., Markusa P., Melānijas, kā arī Montas darbi, 2. klasē - Sintijas, Alises P., Andreja, Kerijas, Kristapa un Mārtiņa varoņi, 3. klasē - Denisa, Marka, Terēzas un Jura zīmējumi, 4. klasē Kristiānas, Aleksas, Adriānas, Maijas, Elīnas un Reiņa radošie zīmējumi, bet 6. klasē Dāvja J. darbs.

Paldies konkursa dalībniekiem!

Bibliotekāre

Zināms, ka bērniem patīk skatīties multiplikācijas un animācijas filmiņas, taču, kā tās top un kādas profesijas pārstāvji piedalās filmiņu veidošanā, pastāstīt skolā bija ieradušies biedrības "Multenkulten" pārstāvji. Animatoru stāstījumu uzklauzīja 1.-5. klašu skolēni, skatoties fragmentus no animācijas filmas "Lupatiņi". Bērni uzzināja, kā top filmiņas tēls, piebilstot, ka filmu mākslinieks ne tikai zīmē tēlus un fonu filmām, bet var būt arī bērnu grāmatu ilustrators, scenogrāfs, un grafiskais dizainers. Pastāstīja, ka filmiņas tēlam kustību piešķir animators, izskaidroja, kā notiek animācijas krāsošana un kā tiek pievienota mūzika un ierunāts teksts. Skolēni uzzināja, ka bieži multiplikāciju varoņu teikto ierunā bērni. Viesi iepazīstināja arī ar režisora, operatora, skaņu režisora un producenta profesiju darba specifiku un dažādām animācijas tehnikām. Nodarbību otrajā daļā skolēni paši izmēģināja darboties stop motion un zīmētās animācijas tehnikās. Pedagogi guva idejas un ierosmi, kā pilnveidot mācību un brīvā laika pavadīšanas iespējas skolēniem.

21.martā 5.- 9. klašu skolēni pulcējās Karjeras pēcpusdienas pasākumā ar nosaukumu "Atnāc un uzzini". Pasākuma ietvaros skolēni tikās ar Cēsu Tehnoloģiju un dizaina vidusskolas direktoru Guntaru Zvejnieku, kurš iepazīstināja ar aktualitātēm skolā, aicināja apmeklēt atvērto durvju dienu 23. un 27. aprīlī. Šīs skolas audzēknis dalījās pieredzē, ko guvis, piedaloties vietējos un starptautiskajos profesionālo skolu konkursos. Smiltenes tehnikuma skolotāja Maija Jančevska sniedza vizuālo informāciju par tehnikuma mācību vidi, iespējām apgūt programmas, pilnveidot sevi un

pavadīt brīvo laiku. Informēja arī par iespējām apgūt arodizglītību Alsviķu teritoriālajā struktūrvienībā. Pasākuma dalībniekus priecēja audzēknes muzikālais sveiciens. Ar savas dzīves pieredzes stāstu dalījās Ilze Andersone, kura nemitīgi meklē iespējas savas personības attīstīšanā. Stāstījums uzrunāja un ikvienam lika padomāt par dzīves piedāvātajām iespējām un izaicinājumiem. Pasākuma otrajā daļā 8.,9. klases skolēni stāstīja par vēroto un pieredzēto Ēnu dienā, iepazīstot projekta vadītāja, viesmīļa, fotogrāfa, pirmsskolas audzinātāja, galdnieka un mežstrādnieka profesijas. Atbrīvotu atmosfēru radīja 5., 6. klašu iestudētās anekdotes un 7. klases muzikālais priekšnesums "Mammu es gribu". Pasākuma noslēgumā folkloras kopas ORE dalībnieki vadīja rotaļas, radot prieku un jautrību, parādot iespēju, kā pavadīt savu brīvo laiku

YESSS! APSVEICAM - JŪSU KLASE IR IEKĻUVUSI PUSFINĀLĀ!

Mums ir tāds prieks paziņot jums šos jaunumus, apsveicam! Atgādinām, ka arī šogad Pusfināls norisināsies digitālajā vidē – tepat, ZZČ mājaslapā. Lai tiktu uz lielo Finālu, jāizpilda visi uzdevumi – tie ir pieejami sadaļā Pusfināls. Lai veicas!

Šā gada **20. martā** mūsu skolu apciemoja bijusī mūsu skolas skolniece Sindija Bierne, kura nu jau 3 gadus mācās Anglijā. Meitene pavadīja visu pēcpusdienu, tiekoties ar skolēniem un skolotājiem. Vakarā viņa piedalījās angļu valodas pulciņa aktivitātēs- spēlējām spēli "Atmini filmu!". Sindija angļu valodas pulciņam dāvināja saldumus. Liels paldies viņai par to!

19. martā 7.- 9. klases meiteņu deju grupa "Vīzija" (vadītāja Sanita Ceriņa) piedalījās XXIII integratīvajā mākslas festivālā "Nāc līdzās". Izcīnīja iespēju piedalīties koncertā Rīgā VEF Kultūras un tehnikas pilī.

Cēsu internātpamatskolā – attīstības centrā **12.martā** norisinājās konferencē par bērna ar uzvedības grūtībām integrēšanu skolā. 150 Vidzemes reģiona pedagogi un speciālisti dalījās diskusijās ar Latvijā vadošajiem bērnu aizsardzības, psihiatrijas un psiholoģijas speciālistiem. Dalībnieki pauda atzinīgas atsauksmes par konferences laikā iegūto pieredzi, uzsverot, ka ļoti vērtīgi uzklaut speciālistu padomus un gūt lietderīgu informāciju, lai izprastu problēmuizvērtības cēloņus, iespējamus risinājumus, reālās darbības

praksē. Paldies lektoriem Jānim Pāvilēnam, Ņikitam Bezborodovam, Dacei Dolacei, Elizabetei Gustsonei, Ivetai Lukjanovai un Zintai Biseniecei par izbrīvēto laiku un ierašanos Cēsīs!

MĒS LEPOJAMIES!

Cēsu novada informātikas olimpiādē 3.vietu ieguva **Jānis Logins** (6.kl.)

Paldies skolotājam Jūlijam Sildarei!

Deju kolektīvs **“Kamolītis”** piedalījās sadraudzības koncertā **“Pavasara sadancis – 2019”** Ikšķilē. Grupas **“Kamolītis”** dalībnieki: Dāvids Ananjevs (5.kl.), Elīza Ārne (5.kl.), Kristaps Bahmanis (5.kl.), Aleksandra Bogdanova (5.kl.), Kerola Hmeļinska (5.kl.), Elza Jēkabsone (5.kl.), Artjoms Kopasovs (5.kl.), Elīna Rimša (5.kl.), Emīlija Samoviča (5.kl.), Alina Ignatjeva (6.kl.), Dāvis Jekums (6.kl.), Anna Kaļeda (6.kl.), Jānis Logins (6.kl.), Kristofers Nordvigs (6.kl.), Marks Svīklis (6.kl.), Roberts Turiņš (6.kl.), Una Valce (6.kl.).

Deju grupa **“Vīzija”** piedalījās **XXIII Integratīvās mākslas festivālā “Nāc līdzās 2019”** Rīgā VEF Kultūras pilī. Grupas **“Vīzija”** dalībnieces: Elvira Popoviča(7.kl.), Sintija Zūzane(7.kl.), Agnese Lauva(7.kl.), Laine Alksnīte (8.kl.), Luīze Alksnīte (8.kl.), Keita Geriņa (9.kl.), Adriāna Hmeļinska (9.kl.), Viktorija Oša (9.kl.).

Paldies skolotājam Sanitai Ceriņai!

Rīgas Leļļu teātrī Starptautiskās Dzimtās valodas dienas svinēšanas un radošo darbu konkursa **"Mans bērņības stāsts"** laureātu apbalvošanā piedalījās mūsu skolas literārā un zīmēšanas pulciņa dalībnieki: **Arita Mīeze** no 8.klases ieguva 3.vietu un **Daniels Gudeļonoks** no 1.klases saņēma žūrijas komisijas locekles Lindas Lošinas - mākslinieces, bērnu grāmatu ilustratores - speciālbilvu – atzinību.

Paldies skolotājam Ilzei Brokai un Sandrai Sietiņai!

Ko 9.klase saprot ar vārdu “Laime”

Amanda Vaišļa

Laime manā izpratnē ir ģimene, ģimenes siltums un atbalsts. Domāju, ka tā ir laime, ja kāds no ģimenes ir blakus, kad ir dusmīgi vai vientuļi. Pats svarīgākais ir sapratne ģimenē. Laimīga rītos, kad mani mājās sagaida mamma ar siltām vakariņām un tēju. Laime manā izpratnē ir, kad kāds par tevi uztraucas un rūpējas.

Keita Geriņa

Es jau no mazākajām klasēm vēlos kļūt par aktrisi. No 2. klases piedalījos teātra pulciņā. Man patīk atrasties uz skatuves, iejusties dažādos tēlos, runāt skatītāju priekšā, mācīties tekstus. Šogad biju bēdīga, jo teātra pulciņa vairs nebija. Es vēlos iestāties Valmieras Viestura vidusskolā, lai varētu mācīties klasē ar teātra novirzienu. Tālāk pēc Viesturskolas vēlos turpināt darīt kaut ko saistītu ar teātri. Tad tālāk dzīve rādīs...

Janīna Gurtska

Manuprāt, laime ir tad, kad tu, tavi draugi vai ģimene pavadāt labi kopā laiku. Mums vajadzētu būt laimīgiem par to, ka pie mums nav kara, pateikties par to, ka visi esam paēduši. Daudzi nespēj saskatīt laimi savā dzīvē, tāpēc ka viņiem netika dota pietiekama laimes sajūta bērņībā, un viņi nezina, ko tas nozīmē. Mūsu laikā aug bērņi, kas laimi gūst, spēlējot telefonus vai datoru, bet gribas viņiem ieteikt vairāk laika pavadīt ārā un ar savu ģimeni vai draugiem.

Adriāna Hmeļinska

Laime manā izpratnē ir ģimene un uzticami draugi. Mana ģimene sastāv no 7 cilvēkiem: mamma, tēva, 4 māsām un, protams, manis. Esmu laimīga, ka man ir tik liela un vienota ģimene. Tavi tuvākie ir tie, kuri tevi mīl visvairāk un vienmēr atbalsta grūtos brīžos. Ģimene ir vislielākā laime, kas var būt uz šīs pasaules. Vienmēr kādam no ģimenes varēsi izstāstīt visu, kas tevi nomāc. No ģimenes tu vienmēr varēsi dzirdēt tikai labus vārdus un saņemsi atbalstu.

Man ļoti patīk vakari, kad dzeram tēju un stāstam, kādi katram interesanti notikumi bijuši. Es mīlu savu ģimeni! Ja tev ir ģimene, tu noteikti vari būt laimīgs.

Viktorija Veinšteine

Laime manā izpratnē ir patīkama un ikkatram ļoti nepieciešama sajūta .Laime ir ļoti personiska, tādēļ neatkārtojama .Mana laimes atslēga ir ģimene. Laimīgs var būt tikai tas ,kurš ir savās mājās – tā ir mana pārlicība . Žēl , ka arvien vairāk pasaulē izplatās uzskats, ka laimīgs var būt tikai tas, kam ir nauda un vara, diemžēl šie cilvēki nav sapratuši to , ka laime vairāk attiecas uz dvēseli nekā uz miesu. Patiesu vērtību avots ir uzticībā un savstarpējās attiecībās, nevis baudā un materiālās lietās .

Viktorija Oša

Laime ir laimīgs un vesels cilvēks , kas piepildījis savu dzīvi ar spožiem un neaizmirstamiem laimes mirkļiem. Laime ir smaidīgs cilvēks , kas spēj ar savu smaidu nesavtīgi dalīties , lai iepriecinātu citus . Laime – tas ir prieks un gandarījums

par paveikto . Katru dienu ir jāpateicas par katru lielu vai mazu laimes un prieka mirklīti. Pat drūmā un lietainā dienā slēpjas kāds saules stariņš , kas šo dienu padara par laimīgu dienu. Centīsimies vairot labos un skaistos mirkļus, un tad pasaule kļūs labāka.

Katarina Grušecka

Viendien es aizdomājos, kas es būšu, kad beigšu skolu. Tad domāju, kas man patīk, kas mani interesē.

Man ļoti patīk zīmēt. Brīvajā laikā man dažreiz patīk pasēdēt vienai un gaidīt, kad manā galvā parādīsies kāda fantāzija, kuru es varētu attēlot uz lapas. Ir brīži, kad galvā nav fantāziju, tad es zīmēju to, kas notiek manā sirdī, zīmējot es atbrīvojos no visa sliktā, kas tajā krājies, un man paliek daudz, daudz vieglāk. Zīmēšana man ir ļoti tuva, tā palīdz man tikt galā ar emocijām.

Laila Oša

Esmu viena no tām, kas tic sapņiem un cilvēkiem, kuri vēlas tos piepildīt. Es vēlos savu sapni piepildīt. Un zinu, ka kļūšu par ilustratori.

Jau no agras bērnības man iepatikās zīmēšana, jo tā mani nomierināja, kad jutos skumīga, nervoza un vientuļa. Man patika dāvēt savus darbus citiem. Man patika un vēl joprojām patīk apzīmēt grāmatu vākus un burtnīcas ar dažādām leļļu sejiņām, multfilmu varoņiem vai ar tēliem, kurus es izdomāju. Man šķiet, ka mani grāmatu vāki vienmēr būs mazliet apzīmēti.

Melisa Družinina

Mēs, pusaudži, esam ļoti dažādi, katram savs raksturs, savs mērķis. Man šķiet, ka visiem pusaudžiem ir sapnis izaugt un kļūt patstāvīgiem. Tas nav viegli. Lai piepildītu savus mērķus, jācenšas, jācīnās ar savu slinkumu un negribēšanu mācīties. Man pašai arī ir ļoti grūti piespiest sevi darbam, vienmēr daudz ko darāmu gribas atstāt uz rītdienu, kaut arī labi saprotu, ka tas nav pareizi, taču gribas skatīties televizoru, rakstīt īsziņas, čatot, palasīt kādu detektīvu. Bet laiks iet uz priekšu, laiku nevar pastiept vai apstādināt. Un tā

ir vislielākā manu vienaudžu problēma. Mums šķiet, ka mēs visu paspēsim, bet laika pietrūkst.

Daniels Ignatjevs

Interesanti, kā sapņi, gadiem ejot, mainās. Tā bērnībā sapņoju par riteni vai vienkārši par saldumiem. Ne vienmēr iegūtās materiālās lietas piepildīja mani ar tām sajūtām, uz kurām es cerēju. Un tā es sapratu, ka sapņiem vienkārši ir jāļaujas pat bez īsta piepildījuma.

Kad mums ir savs sapnis, tas kļūst par mūsu mērķi. Sapņot vajadzētu katram cilvēkam.

Jānis Vilmanis

Kad es biju pavisam maziņš, mans pirmais lielais sapnis par nākotni bija – kādreiz piedalīties autosacīkstēs. Šo sapni man izdzīvot palīdzēja trīsritenis ar krāsainām riepiņām un piebraucamais ceļš vecmamma mājās. Tagad pat smieklī sanāk, atceroties, kā traucos pilnā ātrumā līkumos, kuri arī bija izdomāti, un rūcināju riepas! Tomēr tas paliks maza bērna sapnis...

Mācoties sākumskolā, mans sapnis bija kļūt par slavenu mākslinieku. Sapņoju, ka manu vārdu kādreiz rakstīs blakus Pikaso, ka mani darbi būs apskatāmi Luvras muzejā Parīzē. Šim sapnim vēl neesmu ar roku atmetis.

Jānis Šnorinš

Laime manā izpratnē ir kaut kas svarīgs ikvienam. Kā lielākajai daļai cilvēku, arī man laime ir mana ģimene. Tā spēj iedvesmot, tā ir nepieciešama ikkatram cilvēkam. Tomēr es laimi izprotu arī citādāk. Man tā noteikti ir mana dzimtā zeme. Laime ir tā, ka Latvija ir brīva, neatkarīga valsts, ka varu savā valstī runāt dzimtajā valodā. Latvija ir salīdzinoši tīra, nepiesārņota zeme. Šeit nenotiek dabas katastrofas. Mums ir kvalitatīva pārtika, dzeru tīru ūdeni. Tomēr vislabāk laimi es izprotu kā morālu vērtību. Piemēram, laimīgs es noteikti jutos tad, ja mani ciena, mīl un ja esmu kādam vajadzīgs.

Radošā lapa:

Mākslinieks Viktors

Reiz dzīvoja kāds bezgala skumjš mākslinieks. Mākslinieka vārds bija Viktors. Viņam ļoti patika zīmēt. Visvairāk viņam gāja pie sirds putnu un debesu zīmēšana. Reizēm viņš uzgleznoja kādu cilvēku, kurš vienmēr smaidīja. Tā Viktors smēla sevī spēku un kaut kripatiņu prieka.

Zīmēt viņam iemācīja tētis, kurš arī bija kaislīgs mākslinieks. Viņi vienmēr kopā devās uz jūru vai visbiežāk uz lielo dīķi ciematiņa centrā. Nevienš pilsētnieks nepazīna ne Viktoru, ne viņa tēvu. Miestiņš bija gaužām maziņš. Tur cilvēki cits citu pazina. Viņi bija klusi, mierīgi, noslēgti, taču ļoti talantīgi.

Kad Viktoram palika 28 gadi, tad viņš atrada savu lielo mīlestību Sofiju. Viņš bija neprātīgi viņā iemīlējies, bet pēc 13 kopā nodzīvotiem gadiem viņam bija jāšķiras no Sofijas, jo viņa gāja bojā traģiskā nelaimes gadījumā kādā drūmā

rudens dienā, kad lapas bija nokritušas un putni aizlidojuši. Viss ciemats vēl ilgi runāja par notikušo. Kad viss norima un cilvēki bija aizmirsuši par nelaimes gadījumu, kas bija kā trieciens visiem, tad Viktors pilnībā sabruka. Tad vairs nebija tēva vai kāda cita, kas palīdzētu piecelties. Gāja gadi, mākslinieks Viktors dzīvoja savā mazajā, pieticīgajā dzīvoklītī ar lētu televizoriņu, savām nokalpojušajām otām, molbertu, kas vecs kā pasaule un tukšu, skumīgu sirdi un bez jebkādas mazākās sapņu dzirkstelītes dvēselē. Pat gleznot viņam vairs neizdevās tā kā iepriekš. Viss bija drūms un nomākts kā samirkušas izdegušās ogles lietus laikā.

Lēnām pienāca pavasaris. Māksliniekam ziema lika apdomāties un saprast, ka ir jādzīvo tālāk. Pavasarī, kad bija uzziedējušas sniegpulkstenītes, Viktors nolēma šķirt jaunu savu dzīves lapu. Viņš paņēma savas vecās, labās

otas, molbertu un devās uz mežu. Tur bija vieta, kur apbrīnojamā skaistumā pavērsās lieli debesu plašumi un kokos putni savos būrīšos katrs dziedāja savu dziesmu. Tieši tur mākslinieks atkal sajuta savu iedvesmas vilni, pa kuru bezbailīgi laidās kā putns savā pirmajā lidojumā. Tieši tur viņš saprata, ka tā ir labākā vieta un ka citas labākas vairs tiešām pasaulē nav. Jā, tur viņš saprata, ka apkārt ir viss, ko vien var vēlēties un pat vairāk.

Un tā mākslinieks Viktors dzīvoja līdz savai pēdējai stundiņai laimīgs, ka viņam bija tāds tēvs, kas iemācīja gleznot, ka viņam bija Sofija, kura kaut vienu reizi mūžā viņam lika saprast, kas ir mīlestība, un lepins par sevi, kaut jutās un bija vientuļš, bet, par spīti visam, viņš atrada sevi un to, kas viņam visvairāk patīk un priecē.

Hedviga Mieze 7. klase

Trīs mani spēka un iedvesmas avoti

No rīta ceļos un eju. Eju ar domu, ka šī diena ir laimes pilna, ka esmu laimīga. Bet, lai es būtu smaidīga un apmierināta ar katru dienu, man ir vajadzīga iedvesma un spēks. Patiesībā es to rodu ļoti daudzās lietās, bet ir dažas patiešām īpašas, kuras ne tikai man dod visu man nepieciešamo, bet arī saņem uzmanību un rūpes no manis.

Mans istabas logs. Es pamostos un palūkojos augšup – tur zila debess. Tikko uzaususi saule rītu pavada uz manas maigās rozās sienas. Ir brīži, kad bieži, pelēkie dūmi no katlu mājas skursteņa aizsedz saules gaismu, bet kādā brīdī tomēr zeltains saules stariņš izlaužas tiem cauri un veido ko līdzīgu zīdainam ceļam. Visapkārt lido putni. Visi pulcējas pažobelē. Tad kādam prātā ienāk pastaigāt pa balkonu, kādam uznāk vēlme pagozēties krāsainās kļavas galotnē, bet es tikai sēžu un vēroju, un sajūtu mieru. Mans acu skatiens atkal atgriežas pie debesīm. Krustām šķērsām lido lidmašīnas. Esmu iegaumējusi daudzus debesu ceļus un reizēm esmu pārsteigta, ka ir uzradies kāds jauns un neredzēts. Mans istabas logs un viss skaistais un dabiskais, ko es redzu, lūkojoties tam

cauri, sniedz man iedvesmu dienu pavadīt skaisti, lai vakarā atkal atgrieztos pie loga, lūkoties uz apaļo mēnesi un pateiktos par visu labo, kas noticis.

Aiz debesīm, aiz lielajiem gubu mākoņiem, aiz lidmašīnu ceļiem ir kas bezgalīgs. Visums. Tas man māca to, ka manām domām nav gala. Visumā un visapkārt mums valda enerģija, kas pārvalda mūs. Nē, mēs to pārvaldām. Mēs esam tie, kas veido enerģiju, pozitīvu vai negatīvu, un mēs paši pievelkam sev labās un sliktās lietas. Ja mana enerģija ir pozitīva, ja manas vibrācijas ir augstas, tad arī man apkārt viss veido pozitīvismu.

Visums ir mans spēka avots, bet arī tam es dodu spēku. Lai to izprastu, ir nepieciešama pacietība un gribasspēks. Mēs abi viens otram ziedojam visas labās lietas un tās atkal saņemam atpakaļ. Visums ir mans Noslēpums.

Tā vien šķiet, ka lidinos gaisā. Piektais stāvs, debesis, Visums... Ka neko citu man nevajag, kā tikai sapņot, sajūst citādo vēju tur, augšā, un justies brīvai no visa. Bet ir spēks, kas mani ikdienā notur pie zemes – tie ir cilvēki.

Cilvēki ik dienu ir man visapkārt. Tie nav tikai draugi un ģimene, bet arī

skolotāji, veikala pārdevējas un nejausi garāmgājēji. Šie visi cilvēki dod spēku un iedvesmu. No apkārtējo attieksmes ir atkarīgas manas sajūtas. Cilvēki ar savu rīcību veido neparedzamos apstākļus, kuri mani ietekmē. Reizēm šai ietekmei nedrīkst pakļauties. Kāds garāmgājējs man dāvāja smaidu. Mēs viens otram uzsmaidījām. Pēc tam mana diena bija burvīga un izdevusies. Iegādājos narcise, kuras pārdeva sieviņa tirgū, sasveicinājos ar autobusa šoferi, kurš bija jautrs, samīļoju tēti, atgriežoties mājās. Cilvēki ietekmē, stiprina, iedvesmo. Un jo vairāk spēcīgu cilvēku man apkārt, jo spēcīgāka kļūstu es pati.

Tātad mani trīs iedvesmas avoti ir, pirmkārt, mans istabas logs, caur kuru šobrīd vēroju tālās pļavas un mežus, kuri ietinušies biežā rīta miglā, otrkārt, Visums, kurš man nepārtraukti ir blakus un pilnveido, un, treškārt, cilvēki, kuri drīz būs ar mani, kad atkal došos jaunā dienā. Trīs burvīgi avoti, kas manu dzīvi veido arvien skaistāku un skaistāku.

Arita Mieze, 8. klase

Avīzes redkolēģija:

Arita Mieze, Hedviga Mieze, Samanta Oša, Viktorija Oša, Elvīra Popoviča un skolotājas Veronika Ovčiņņikova, Irita Dvinska